

L'estiu als llavis, la brisa als cabells, tirants i ulleres de sol. Molt de sol, el sol ho omple tot i el seu riure també. Piscina a les 6 de la tarda, sorra mullada als peus, pessigolles a l'esquena. Llibres, històries a mitjanit, rialles entre amics. I molts passejos. Córrer en xanquetes i amb el biquini mullat, estirar-te a la tovallola i deixar que el sol t'assequi la pell. Anar en bicicleta pel camp abans que la calor del sol et deixi esgotat. Menjar síndria i meló, dormir deu hores seguides, i riure, parlar i no fer res. Sortir amb els amics. Caminar amb els peus descalços per la gespa i riure i sentir l'estiu, l'estiu als llavis. La sorra de la platja esmunyint-se entre els dits dels peus. Escoltar com les ones trenquen i es desfan en els penya-segats. Sortir a les 8 del vespre i que encara el sol no se n'hagi anat a dormir. Deixar de banda els horaris i tornar a connectar amb l'instint. Aixecar-te quan t'ho demani el cos, menjar quan tinguis gana, dormir quan tinguis son. Que t'inxampi desprevingut una tempesta d'estiu i acabar amb la roba mullada. L'olor de crema solar.

L'estiu et fa sentir lliure, no hi ha horaris, no ni ha preocupacions, no tens obligacions, ets sents lliure.

L'estiu és la meva estació preferida, me'n vaig al càmping, m'oblido dels problemes, desconnecto de tot, gaudeixo de cada minut del dia com si fos l'últim.

Els moments que estic estirada a la tovallola, jugant a cartes, fent bromes, rient, gaudint de la vida, és quan més feliç estic, quan més bé em sento amb mi, l'estiu treu el millor de mi, em treu somriures i rialles que mai hauria imaginat.

Tots els meus primers cops van ser al meu càmping, tota mena de sentiments els he experimentat allà, allà em sento amb la valentia de fer coses per primera vegada que a Badalona no m'hauria imaginat fer tant ràpid.

Sempre quan torno del càmping no puc parar de comentar totes les vivències viscudes i la gent no entén com pot fer sentir tant anar a un càmping, tenir tant per explicar. El meu càmping no és el més gran o el que té més instal·lacions, però ens coneixem tots i som com una gran família, estem tots molt units, és una sensació que només pots entendre quan tens un poble o un càmping al qual anar sempre de vacances, aquell mes d'estiu que esperes amb moltes ànsies que arribi durant tot l'any i, quan arriba, passa en un obrir i tancar d'ulls, el temps passa i no te n'adones, ets tan feliç, estàs gaudint tant que perds la noció del temps.

Per això, quan acaba l'estiu, encara que segueixi fent calor, que puguis anar a la platja, tens la sensació que el millor estiu de la teva vida està acabant, que has de tornar a casa, als dies amb horaris, nits estudiant, dies estressats, però aquesta és la màgia de l'estiu, només dura un període de temps i durant l'any esperes amb ànsia i quan arriba l'aprofites al màxim.

Estiu, t'estimo, gràcies per ensenyar-me el valor del temps.